

[Ole Olsen]

rence, der for øjeblikket finder sted mellem de forskellige borgerlige partier for at få torpederet lov om særlig indkomstskat.

Det mest interessante, der blev sagt heroppefra, blev såmænd sagt af hr. Bollmann, som anbefalede på CDs vegne. Jeg synes, at man både til hr. Bernhard Baunsgaard og til skatte- og afgiftsministeren bør sige, at nu har CD i hvert fald bekendt kulør, hvis ikke man har gjort det tidligere.

Jeg synes også, at der skal snakkes lov om særlig indkomstskat, men mine tanker går nok ikke helt i samme retning som det konservative folkepartis.

Fuglsang (DKP):

Forslagsstillerne lægger for så vidt ikke skjul på, at deres forslag har et videre sigte end selve det med den særlige indkomstskat. Lovforslaget må, siges det i bemærkningerne, ses som intet mindre end et modstykke til regeringens landbrugspolitik overhovedet. Det, man skyder på, er – jeg havde næsten sagt: som sædvanlig – igen kapitalvindings-skatten som det store, onde dyr i Åbenbaringen, som noget, der mere end noget andet er skyld i ejendomsprisernes stigning og dermed også er skyld i de vanskeligheder, der er med hensyn til generationsskiftet.

Det, vi er vidne til, er faktisk intet mindre end en psykologisk krig af næsten samme art som den, man førte med kynisk misbrug af sin økonomiske magt netop i år for 15 år siden, da man væltede jordlovene, uden at man til dato har sat noget andet i stedet, eller da man ved hjælp af samme midler i 1972 tromlede tilslutningen til EF igennem.

Sandheden er, at det vel faktisk lige så lidt er kapitalvindingskatten, der får ejendomspriserne til at stige langt mere end den almindelige inflationsstigning i samfundet, som det – for at tage noget parallelt – er pristalsreguleringen, der er skyld i inflationen. Begge registrerer jo faktisk kun en udvikling, som er sat i gang af helt andre kræfter og af en helt anden politik, herunder ikke mindst en spekulation, som har givet nogle få spekulanter arbejdsfri og helst skattefri indkomster, mod hvilke selv professorers og departementschefers gager vil blegne.

Jeg kan heller ikke erkende det, som påstås i bemærkningerne, at bare landbrugs-ejendommene bliver store nok, så er sagen

klar, og så vil alle problemer blive løst. I USA – med deres meget store gennemsnitsbrugsstørrelser – ser man akkurat ligesom i Sydeuropa med deres dværgbrug landmændene protestere og køre deres traktorer ud på vejene, fordi der i begge tilfælde føres en politik, som gør, at de ikke kan klare sig. Endelig ser man, når man tager de store brug i vores land, en udvikling, som vistnok ikke ret mange betragter som ønskelig, nemlig at kornavlén går frem på bekostning af husdyrproduktionen. Heller ikke det kan nationaløkonomisk anses for gavnligt.

Som sagt går vi imod lovforslaget, ikke mindst fordi det betragtes som et modstykke til den politik, som regeringen har lagt frem i sine forslag. Det, der er brug for, er forbedringer af disse og ikke en udhuling. For lige at tage et alternativ, så må jeg vel også nævne med hensyn til kapitalvindingskatten det forslag, vi har fremsat om indefrysning af værdistigningerne, som netop lægger en bremse på spekulationsstigningerne uden samtidig at betyde nye skattebyrder.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte det konservative forslag om indgreb i den særlige indkomstskat.

Jeg vil gerne her pege på, at det hidtil har været et godt princip, at der skulle være lighed for loven. Men vi har nu allerede gennemført en særlig undtagelseslov, der gælder familiehandler og den særlige indkomstskat. Nu foreslår de konservative, at vi laver en ny undtagelseslov, der skal dreje sig om 60-årige og den særlige indkomstskat. Det er meget farligt på den måde at opdele befolkningen i mere eller mindre tilfældige særgrupper, der skal have særbehandling, og jeg må skarpt advare imod at gå den vej.

Men der er rigtignok grund til at stille det spørgsmål: hvorfor får vi disse forslag om undtagelser? Hvorfor kan folketinget i visse tilfælde gå med til at bryde det gode princip om lighed for loven? Ja, det er, fordi den gældende lov, der er gennemført af venstre og socialdemokrater, virker direkte forvridende. Man må erkende, at de store, hurtige handler ved de store byer slipper uforskammet billigt med hensyn til særlig indkomstskat, og at normalhandlerne i landbruget gøres. Jeg ved godt, at skatteministeren nødig